

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 24. ЈАНУАРА 1899.

Број 4.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

5. Јануара 1899. год.

Председавао председник г. Пик. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Ст. Ивковић и К. Симић; од одборника били: г.г. Трајко Стојковић, Дамњан Стојковић, Богоје Јовановић, Ђорђе Тошић, Михаило С. Протић, Ст. Пајкић, Петар И. Јовановић, Ђорђе М. Соколовић, Алекса Н. Крестановић, М. Штрбић, Трифун Ђорђевић, С. Јосифовић, Д. М. Ђорђевић, Коста М. Ђурић, Ј. Алкалај, Ђ. Димитријевић, М. Савчић, Ђ. Пантелић, Ј. М. Јанковић, Милан Миланковић, Д. Тадић, К. Н. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Мих. Ђ. Илић.

(СВРШЕТАК)

VIII

По прочитању молбе Др. Влад А. Ђорђевића ЛБр. 2685, да му се продужи осуствовање ради лечења, одбор је решио,

одобрава се молиоцу још шест недеља одсуствовања од дужности ради лечења с тим, да му се исто рачуна од дана кад му буде истекло раније одобрено одсуство.

IX

Председник износи одбору на решење предлог одборника г. Др. Стевана Марковића, да се прошире тротоари на Теразијама. Том приликом је предлагач овај свој предлог проширио у томе што жели, да се дрвета у Краљ Милановој улици посеку, као шткодљива по здравље, да се чема

пред „Балканом“ укло ни, јер прави блато и влагу а да се пусти вода на великој теразијској чесми. Одбор је одлучио,

да се овај овако допуњен предлог упути грађевинском одељењу на извештај и мишљење.

X

По прочитању извештаја суда ББр. 2936, да се нема од куда наплатити 31.57 дин колико је остао општини дужан пок. Петар Петровић, бив. општ. извршитељ, одбор је решио,

да се ова сума у тридесет и један динар и 57 пара расходује на терет партије буџетом одређене за повраћај неправилно наплаћених сума.

XI

На предлог протопрезвитера београдског АБр. 9088 одбор је решио,

да за 1899 и 1900 год. буду татори цркве на Новоме гробљу и то главни: Коста Гинић кафеџија и помоћни Михаило Крављанац кафеџија и Спира Илић, кафеџија у Шуменковића кафани.

XII

По прочитању молбе Лазара Лазића земљоделца из Миријева АБр. 8596, да се ослободи

плаћања трошаринске таксе при улазу у варош и по прочитању извештаја Управе трошаринске АБр. 8746, одбор је решио,

да се ова молба одбади.

XIII

По прочитању молбе Влад. Димитријевића, илџара АБр. 8838 да му општина призна извесну суму, коју је, вели, платио извршитељу, општинском, али за ово није поднео никаква доказа, и по прочитању извештаја књиговодства и благајнице о овоме, одбор је решио,

да се молилац од овог тражења као неумесног и недоказаног одбије.

XIV

По прочитању молбе Живојина А Поповића, учитеља ручног рада АБр. 8645, којом тражи, да општина набави алат потребан за обучавање ђака у ручноме раду, одбор је решио.

овлашћује се суд, да набави онолико алата, колико за потребно нађе и у колико буде могућно, да се исти исплати из буџетске партије, одређене за помоћ сиротним ученицима.

XV

По прочитању молбе Михаила П. Јовановића пензионера овд АБр. 8716 да се ослободи пла-

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“.....
Salust. Coni. Cat. cap. I.

„*Драгутинова је влада била без осивога и свежине*“.....
Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

Н. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Прхово и Звезд и данас постоје. То су два оближња села близу Саве и села Дебрца, у посаво-тамнавском срезу. Данашње село *Конаџица* на десној обали Колубаре носи име старог пустог селишта *Конаџица*.¹⁾

Значајно је, да сва ова села не прелазе границу Ваљевског Округа, не улазе у Ја-

дар, и не прелазе Цер и на Исток реку Колубару од њеног састава са Љигом.

Да се стара Мачва није протезала у Средњем Веку, ни доцније, све до Мораве, могао би се навести још један, не мање важан доказ.

У старијих, средњовековних путописаца који су путовали у Свету Земљу или у Цариград преко Балканског Полуострва старим Војничким Путем (*Via Militaris*) нема каква спомена о покрајини Мачви. Њима се, особито старијим крсташким путописцима, од Београда па све до Ниша простире просто *пустина* (*desertum*) коју неки путописци називају и *Бугарском Шумом* (*Silva Bulgariae, Bulgerwaldt*). Ни витез *Берширандон де ла Брокијер*, који је први од старијих путописаца ишао Цариградским Друмом не римским путем низ Мораву у Браничево (*Brandiz, Brundisium*) и даље уз Дунав у Београд (*Bellagrava, Alba Graeca, Griechisch Weissenburg Bellgradum*), него преко Шумадије, дакле, ни он не спомиње какву покрајину Мачву. Да се и предео иза Колубаре звао Мачвом у XV веку, без сумње, то би споменуо барем Брокијер. Ако бисмо *Феликса Пешанчића* назвали путописцем, онда у његовој расправи *De itineribus in Turciam* или *Quibus itineribus Turci sint aggreendi* нала-

зимо први спомен о Мачви у старијих путописаца. Петанчићу се Мачва (*Maza*) простире преко Саве код Шапца (*Sabacus, Saslon*). Петанчић узима да се преко Србије може продрети у Турску трима путовима: два му полазе од Београда, а један од Шапца.¹⁾ Да је Српски Народ у XVI веку називао Мачвом и предео преко Колубаре до Мораве, Петанчић би исто тако споменуо Мачву код Београда, као што ју је споменуо код Шапца.

Што се тиче пространства данашње Мачве, под Мачвом данас народ разуме раван предео од Поцерја до Саве, онај четвороугао у северо-западном делу Краљевине Србије. Ако би се хтела разликовати Мачва у ужем и Мачва у ширем или старом смислу: *Онда би се Мачва у ужем смислу била оно што данас народ разуме под Мачвом, или како би то рекло, Мачва par excellence, права Мачва, Мачва кат'еџоџи; а под старом Мачвом, на основу неког историског разлога, било би најприродније узети предео између Саве и Дрине, Колубаре и Љига, Влашка и Цера.*

Краљ Драгутин би према титули своје таште владао и Босном. Али краљ Драгутин није никако могао владати целом Бо-

¹⁾ Види Мат. Лет. за 1847 г. св. IV. — Љ. Стојан. Спом. III стр. 3. — Дан. Речн. књ. I стр. 42, 125; књ. II стр. 22, 477. — Стат. Кр Срб. стр. 4, 8, 12, 174, 182, 194, 200, 202, 204, 222. — Бен. Кар. Кр. Срб. — Село Конаџица налази се на десној обали Колубаре, пошто се она састала са Љигом. Може се веровати да је и ово село било кадгод на левој обали Колубаре. Помештање села и повлачење уз долине за време Турака неће бити ретка појава у животу српских села.

¹⁾ Rad XLII стр. 56—184; Rad. XLIX стр. 137—138.

ћања дуга за саграђену калдрму пред његовим имањем и интереса на исти дуг, одбор је решио, да се ова молба одбаца.

AVI

По прочитању молбе Радоја Тирковића, бакалина овд. АБр. 9094, да се ослободи интереса на дуг за саграђену калдрму, и по прочитању извештаја књиговодства, одбор је решио,

да се ова молба одбаца.

XVII

Председник износи одбору на решење предлог да се укине слободно руковање са вином, на које није плаћена трошаринска такса.

По прочитању тога предлога и извештаја Управе општинске трошарине АБр. 154, одбор је после поименичког гласања са 13 гласова против 8 (5 нису гласали) одлучио,

да овај предлог проуче и поднесу одбору извештај са мишљењем одборници г.г. Богоје Јовановић, Дим. Тадић, Др. Стеван Марковић, А. Крмановић и Стеван Јосифовић, с тим, да тројица могу пуноважно радити. Овој ће комисији присуствовати и Управник трошарине ради обавештења и давања потребних података.

XVIII

Председник саопштава одбору акт господина Министра Финансија као одговор на тражење одбора АБр. 7777 да се накнади општини она сума, која је из прихода од калдрмине утрошена на калдрмисање царинског дворишта.

По прочитању тога акта АБр. 8485, одбор је решио,

да се од господина Министра финансија изиште формално решење о овоме предмету па да суд против истог изјави жалбу Државном Савету.

XIX

Председник саопштава одбору, да су она господа, која су била одређена да потписују општинске менице код Народне Банке и осталих новчаних овд. завода иступили из одбора сем одборника г. Голуба Јањића, и да би требало сада нове потписнике одредити.

По саслушању овога и по прочитању извештаја књиговодства о овоме АБр. 93, одбор је решио,

сном. У истом времену налазимо као бана Горње Босне и Доњих Крајева *Степана Котроманића*, који се први пут спомиње г. 1272. Он је у почетку био под непосредним сизеренством мађарског краља, а за тим од 1280—1282 г. под сизеренством краљице Јелисавете, војвоткиње мачванско-босанске. Када, пак, краљица Јелисавета г. 1282 уступи неке своје земље зету своме краљу Драгутину, Степан је дошао под врховно заповедништво краља Стефана Драгутина. „Он бејаше према краљу Драгутину у истом одношају, као што су били хрватски банови према хрватским војводама. Тај одношај постаде особито нежан када је Степан Котроман узео за жену Јелисавету, кћер краља Стефана Драгутина.“¹⁾

Да краљ Драгутин није владао целом Босном служе нам као докази: Данилови неки искази и писмо папе Николе IV од 19. Марта 1291 г. У том писму поред осталог папа вели: „...quod cum in partibus tuae ditioni subjectis sint quam plurimi haeretica pravitate infecti“.....²⁾ АЕ. Данило II пак вели: „Съ ко калгочьстикын прѣдрѣже зѣмлю отъчьстикн скоѣго, многы стра-

да општинске менице код Народне Банке и осталих овд. новчаних завода потписују у име општине, поред председника општине и ова господа одборници: Голуб С. Јањић, А. Крмановић, Стојан Пајкић, Петар И. Јовановић, Трифун Ђорђевић и Михаило Протић. —

XX

Одбор је одлучио,

да се предмети стављени на дневни ред за данашњу седницу: Просецање нове улице од Теразија ка два Јаблана. Извештај комисије о тражењу Р. Ђокић за накнаду штете и извештај комисије о експропријацији имања Браће Кики, — одложе за прву седницу за овом.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

13. Јануара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовао члан суда г. Коста Симић; од одборника били: г.г. Др. Лазаревић, Др. Стеван Марковић, Марко С. Петронијевић, Ђорђе М. Соколовић, Пет. И. Јовановић, А. Н. Крмановић, Млад. Николић, Стојан Пајкић, Трифун Ђорђевић, Ђока Тошић, Иван Козлић, Ј. Алкалај, К. Н. Лазаревић, Јов. Петровић, С. Јосифовић, Богоје Јовановић, Михаило Миловановић, Мита Петровић, Н. Спасић, Ђурић, М. Ј. Божић, Н. И. Стаменковић, Дамњан Стојковић, Д. Тадић, М. Савчић, Мих. Штрбић, Милован Миленковић

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. Јануара 1899. год. и примљен је без измена.

II

У данашњој седници одборској положили су накнадно заклетву на одборничку дужност новоизабрани одборници: г.г. Н. Спасић, Младен Николић, Иван Козлић, Михаило Миловановић, Др. Јован Ђурић, Мита Петровић, Јован Петровић и Милутин Ј. Божић.

Одбор је примио к знању,

ово накнадно полагање заклетве.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 274, 272, 271, 270, 273, 244 197, 147, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

ны земље оугрськые приѣтъ и такожде отъ косьньскые земље“¹⁾ По овом се види да је краљ Драгутин само једним делом Босне владао и по мишљењу архимандрита Ил. Руварца најприродније је узети, да је краљ Драгутин владао источним делом Босне, од реке Босне до Дрине.²⁾

Неки Летописи износе, да је краљ Драгутин владао и *Усором* („...*Стефана краља съдрѣжшталго срѣмскою кьсоу зѣмлю и оу сорьскою*“). Верујући овим летописима В. Клајић узима, да је краљ Драгутин владао *Солима* и *Усором*. Али, Ил. Руварац је мишљења, да нема поузданих доказа, који би потврдили, да је краљ Драгутин владао и *Усором*.³⁾

Краљ Драгутин није дуго остао сизереном оног другог дела Босне: у Горњој Босни и у Доњим Крајевима. За оне разглашене државне дезорганизације у Мађарској под развратним и похотљивим краљем

¹⁾ Дан. Жив. стр. 41. — Ив. Павл. Жит. стр. 185—186

²⁾ Годишњ. Чупић. II стр. 243—244

³⁾ Гласн. 53. стр. 37. — Star. IX стр. 76. — Место „оугорьскою“ у Starinama стоји „оугорьскою“ (очевидна погрешка). — Годишњ. II стр. 244. — Усора захваташе онда поред басена реке Усоре и предео на доњем току Босне све до Саве заједно са градовима Добојем, Добором и Сребрником. Др. К. Јиречек, Handels-trasse стр. 30. — Klaić. Atlas карта IV.

да је Петко Вељковић предузимач доброг владања и доброг имовног стања; да су му непознати; Илија Башкић келнер, Петар Чоловић момак опанчарски, Владимир Нинић, момак обућарски, Јефта Илић келнер, Видак Зелић шпекулант, Ђорђе Судар пушкар, Васа Капаревић покућар, Мајер Казесовић слуга; да је Милан Мандукић рђавог владања и сиротног имовног стања. —

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу. По прочитању тих молби СтБр. 57, 108, 79, 123, 136, 160, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Душану Петровићу бив. чиновнику, Иконији Стојановићу удовој, Ђорђу Крунићу надничару, Др. Ђорђу П. Јовановићу лекару, Ђ. Карајовановићу адв. за Перу Јанковића апотекара и Лепосави К. Манојловићу удовој могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу. —

V

Председник извештава одбор, да је г. Бран. Ј. Рајић дао оставку на дужност члана суда, да је Управа вар. Београда као надлежна уважила исту и да је г. Рајић од дужности разрешен 31. Децембра прошле године.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење председника општине.

VI

Председник подноси одбору извештај водоводног одељења о чишћењу бунара под општинском зградом, који је извештај тражен услед интерпелације г. Косте Д. Главинића бив. одборника АБр. 3032/98.

По прочитању тога извештаја ВБр. 866/98, одбор је решио,

да се резултати чишћења укратко објаве у општинским новинама.

VII

Председник износи одбору на решење извештај одборске комисије о просецању нове улице од Теразија ка ул. два сокола.

Владиславом IV Куманцем јако се истиче моћ хрватског и далматинског бана Павла Шубића и његове браће. Он оте сизеренство краљу Драгутину над Степаном Котроманићем и још 1299. он се назива господарем Босне. Његов син г. 1314. оте краљу Драгутину Усору и Соли и споји ове две Драгутинове земље са осталом Босном.¹⁾

По г. П. Срећковићу Драгутин је био сизерен „*Видинској Држави*“, којом је управљао Шишман Страцимировић и васали су му били Кумани *Дрман* и *Куделин*.²⁾

По Др. К. Јиречку за време оне татарске најезде на Бугарску при крају XIII века у Видину самостално завлада куманског порекла кнез *Шишман Страцимировић*. Као самостални господар нападе он у освајачкој намери г. 1291 на земље краља Милутина и допре до Хвосна. Али краљ Милутин победи и самим тим несрећним ратом он би доведен у потчињени положај према краљу Милутину. Према овоме

¹⁾ Klaić, Povj. Bosne стр. 90—91. — Ист. Ковач. и Јован. стр. 113 изд. 1891 и стр. 95-96 изд. 1895/96. — Тривошац узима, да је с успехом ратовао Драгутин са босанским баном, и од њега заузео део Раме: „.....*ИМѢЖЕ КРАНЫ СЪ КОСЛНСКИМЪ БЛНОМЪ И КСИГДА ПОБѢДИТЕЛЬ ВЪСТЪ И ОТИТЬ ОТЬ НЕГО НАКУЮ ЧАСТЬ РАМН.*“ — Гласн. V стр. 56—57.

²⁾ Истор. II стр. 175.

¹⁾ Klaić, Povj. Bosne стр. 90.

²⁾ Theiner Mon. Hung. vol. I стр. 377—378.

По прочитању тога извештаја и осталих акта ГБр. 2173/98. одбор је одлучио,

да одборско повереништво на лице места проучи како и на који начин би се ова улица требала да просече, које и колико земљишта би требало експроприсати и да ступи у преговоре са сопственицима тих имања односно цене и начина исплате.

Чланови повереништва да буду: г.г. М. Савчић, Др. Јован Ђурић, Н. И. Стаменковић, М. Ј. Божић, Никола Спасић, Др. Стеван Марковић, Пера И. Јовановић, Дим. Тадић, Голуб С. Јањић, Ђорђе Соколовић, од којих могу шесторица пуноважно радити.

VIII

Председник подноси одбору на решење тражење Ружице Ђокић овд. удове за накнаду штете нанете њеном имању услед нивелације.

По прочитању тог њеног тражења АБр. 7971 и извештаја грађевинског одељења ГБр. 3442, одбор је решио,

прима се у свему овај извештај грађевинског одељења. Да се упита Ружица Ђокић, да ли на исти пристаје и ако пристаје да се у свему изврши.

IX

По прочитању извештаја одборске комисије ГБр. 3490 о регулацији имања Браће Кики, одбор је решио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да по закону процени целокупно имање Браће Кики, као што се у III тач. извештаја предлаже па да се та процена поднесе одбору на решење.

X

Председник извештава одбор, да се по решењу одбора од 23. окт. 1898. АБр. 7096 нема од куда да наплати интерес на дуг Миливоја Петровића Ђакона за саграђену калдрму, пошто је чиновник општине, који је пропустио да у своје време овај дуг наплати, умро и није оставио никаквог имања.

По саслушању овога одбор је решио,

да се овај интерес сматра за пропаалу вересију и по књигама расходује.

Драгутин није био Шишману сизерен.¹⁾ Исто тако краљ Драгутин није био сизерен ни Дрману и Куделину. АЕ. Данило П. коме у овој прилици ваља потпуно веровати, вели за Дрмана и Куделина: — „отъ многихъ кривныхъ тоу оуткрѣдкѣши се самокластѣна соушта и никоегоже насилна коушта се“.²⁾

Према досадашњем разлагању може се поуздано утврдити: Драгутиин је на првом месту уирављао Мачвом и то оном Мачвом, како су је Маџари подразумевали као једну административну јединицу; да је уирављао источним делом Босне од реке Босне до Дрине; да је за неко време имао сизеренство над Горњом Босном и Доњим Крајевима.

У жељи, да се границама Драгутинове Сремске Краљевине да потребна прецизност, ми ћемо покушати, да према ономе, што се зна, одредимо што тачније границе Сремске Краљевине.

У свом историском атласу Вјекослав Клајић као Драгутинову Сремску Краљевину обележио је: Мачву (све до Велике Мораве), Браничево и Кучево, цео Срем, Усору и Соли. Јужне границе Драгутинове

³⁾ Боичев, Ист. стр. 115—116. — Ист. Ковач. и Јован. стр. 99—100 изд. 1895/96.

²⁾ Дан. Жив. стр. 114—115. — Ив. Павл. Жит. 182.

XI

Председник објављује да је на дневном реду саопштење решења господина Министра грађевина о експропријацији имања „Грантовца“.

Пошто је председник општине изјавио, да је ступио у преговоре са сопственицима овог имања односно откупа, то је одбор одлучио,

да се овај предмет за сада скине с дневног реда, док се не доврше ови преговори.

XII

По прочитању молбе Ђ. Ж. Нешића, благајника, одбор је решио,

одобрава се молиоцу, да може канал своје куће спојити са каналом општинским и да за ово спајање плати прописну таксу каси општинској.

XIII

По прочитању молбе Београдског певачког друштва АБр 8839/98, одбор је решио,

да се Београдском певачком друштву издаје из касе општинске за ову годину по педесет динара месечно као награда за појање у саборној цркви. Ово да падне на терет партије за непредвиђене трошкове. —

XIV

Одбор је одлучио,

да се предмети, стављени на дневни ред за данашњу седницу, и то: регулисање варош капије; предлог суда за овлашћење лица за вођење парница општинских, и молба певачког друштва „Станковић“ за убаштињење, — одложе за другу седницу.

XV

Председник подноси одбору извештај о начину употребе буџетске позиције за 3 занатлијска ученика.

По прочитању тога извештаја АБр. 148, одбор је примио к знању

са одобрењем предложени начин употребе ове буџетске позиције.

краљевине обележене су нешто ниже од Ресаве и од њеног ушћа готово у полу-кругу до испод ушћа Јадрова. Западна пак граница прелази му реку Босну. Али овакве границе, поглавито јужне не би биле ни природне. По мишљењу архимандрита Илариона Руварца тешко да је западна граница Драгутинове Сремске Краљевине прелазила реку Босну. Ми мислимо да би ваљало ово мишљење архимандрита Илар. Руварца потпуно усвојити, а с тога, што би у овом случају река Босне била и природна граница. —

По г.г. Ковачевићу и Јовановићу краљ Драгутин је, сишав с престола врховног српског краљевства, задржао земље око Рудника за своје уживање.¹⁾ Нама изгледа да би са свим природно било претпоставити, да се тај првобитни Драгутинов домен протезао све до Западне Мораве. Ову нашу претпоставку поткрепио би један доказ, истина посредан, али нѣ без икакве вредности. Несрећан у оном свом рату против Дрмана и Куделина, као што ћемо то видети, краљ Драгутин пређе З. Мораву и чекаше брата на десној обали западне Мораве. Према томе са свим би било вероватно претпоставити, да су Дрман и Ку-

¹⁾ Ист. Ков. и Јован. стр. 96 изд. 1895/96 г.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Г. Др. М. Ђ. Милићевић, Краљев секретар, предао је суду општине београдске 100 динара у сребру да се подели београдској сиротињи.

Суд општине београдске у име своје сиротиње изјављује своју захвалност племенитоме дародавцу на овоме поклону.

Од суда општине Београдске 20. Јануара 1899 год. ББр. 132. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
- б) За незидан шпархерт — — — 0·40 д.
- в) За узидан — — — — — 0·20 д.
- г) За велики узидан шпархерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима — — — 0·24 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи — — 0·20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 075 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — 1684·57 д.

III. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10— д.
- б) Од акова — — — — — 0·50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња — — — — — 10 дин.
- б) Кола са анђелима са 2 коња — — — 18 "
- в) Стаклена кола са 2 коња — — — — — 24 "
- г) Стаклена кола са 4 коња — — — — — 60 "

делин гонили свог непријатеља краља Драгутина све до Мораве, до граница државе краља Милутина. И може се веровати: Драгутин је ради веће сигурности од својих гонилаца, ушао у земљу брата свога; а да су Дрман и Куделин гонили краља Драгутина до З. Мораве, имајући толико увиђавности, да не нападају на земље много силнијег од себе краља Милутина.

Имамо још два посредна доказа, да је држава краља Драгутина допирала до Западне Мораве, а можда и јужније до развођа Моравице и Увца. По неким летописима: Млађи син краља Драгутина Урошић био је сахрањен у цркви св. Архилија (дан. Ариље); краљ је Драгутин сазидео манастир Рачу.¹⁾ Може се мислити, да је Сремски Краљ Драгутин сахранио свога омиљеног сина и градио манастире на простору своје државе. —

(Наставиће се

¹⁾ Ђ. Стој. Спом. III стр. 95, 98, 138—139, 146. — Гласн. V стр. 57—58. — Гласн. XXI стр. 66—67. — Шаф. Ратмат. стр. 52—53.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 СЕПТЕМБРА 1898 ГОД.

страни главно књиге	РАЧУН	ОБРТ ЗА СЕПТЕМБАР		ОБРТ ОД 1 ЈАН. ДО 30 СЕПТЕМБРА		СТАЊЕ 30 СЕПТЕМБРА	
88	Благајне	198543 15	164817 10	1099040 72	1010205 46	88835 26	
75	Привремени издатака		1600 —	124879 77	15417 89	109461 88	
37	Вредећи артија			66438 —		66438 —	
38	Непокретности			5460600 23		5460600 23	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске школе			212073 54		212073 54	
23	„ палилул. „			177210 03		177210 03	
21	„ дорћолске цркве			57837 21		57837 21	
85	Дужника разни	45 —	2487 86	117435 86	14559 64	102876 22	
42	„ калдрме		1185 68	140563 30	12670 68	127892 62	
22	„ водовода			3989 62		3989 62	
19	„ трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	15660 —		66598 11	306823 02		240224 91
5	„ водовода			3019 75	19881 07		16861 32
46	Кауција	1000 —		1000 —	2117 —		1117 —
4	Дијурна инжењерски			192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поклона божићни			12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни				196258 95		196258 95
47	Гробљанског фонда				110563 05		110563 05
43	Регулационог „			344745 88		344745 88	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине	97 55	60000 —	42082 80	180000 —		137917 20
48	Упр. фонд. за зајмове				192911 13		192911 13
71	Пријема	100000 —		6277000 —	8505000 —		2228000 —
34	Остава код Нар. Банке		70000 —	8230000 —	6240000 —	1990000 —	
49	Текући „ „ „	60000 —		180000 —	2159882 90		1979882 90
50	Приреза војног				150460 09		150460 09
69	Гробљ. буџет	2719 11	5877 84	14729 70	22567 91		7838 21
86	Прихода буџетски	627 50	110196 33	795 43	728482 16		727686 73
87	Расхода „	87314 67		745263 76		745263 76	
80	„ из милиона	8310 34		47172 76		47172 76	
81	„ по кредитима	19732 93		56510 45	21 —	56489 45	
82	Утврђење обале			7428 73	10000 —		2571 27
83	Позајмице од трошар.		77225 44		281013 88		281013 88
9	Главница		660 —	62237 45	7436833 83		7374596 38
		494050 25	494050 25	27614103 87	27614103 87	13666133 23	13666133 23

5. Октобра 1898 године

Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.Главни благајник,
Б. Ж. Нешић с. р.Главни књиговођа,
К. Ј. Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА